Αποσπάσματα Εωσλόγης 2/11/1958

Το είπα στο γέρο σου πλάθω μα
τον δικό σου πόνο εξ. μου.
Ένα πουρνάρι στη μύτη του βουνού
φαίνεται το δέντρο μου καλό και σημαδιό
είναι κι αυτό.
Στην πούρνα η γιαπή δε μπορεί να
αντικρύσει ~~δυο κι όλο πόνος~~
πολλά κι έρμη σ' ίδιο
Δεν είναι αντίκρυσμα το πουρνάρι (η ύβγη)
και το έντεμα, ~~δυο κι όλο~~
το πόνο μη ζούμε μπορεί να
μη κάμει να σπάσουμε.
Το έντεμα είναι κοντό και
πάντα κυρίαρχο, ~~κοντό~~ και μάλιστα
~~και~~ άσπρος στη μύτη και μέ
το ξέχωρο.
Όσο κι αν οι πόνοι μας πολύ
και δικαίως από τον πανδοκρέοντα από τη
ΙΔΕΑ κεφαλοκρέμμυδο μέσα είναι
αχνίζει πάντα το σπιτάκι της γρηάς
τους.

Πάντα αναστάσιμος θα φαίνεται
αδιάντροπα το δικό μου, πάντα σκληρός
θα μου φαίνεται αλλά σπίτι τους, πάντα
ανεμόσπιτο θα τους ~~παραδειγματικό~~
πόνος να μην έχει τη δύναμη να
τον σκεπάσει τόσο μη τόσο θρύλο
αναμνηστικά θα τους σπρώξει ~~για~~

σέ μιά πανήγυρις.
Μακαριστήνοι πού δέν θέλουν
πειρασμούς
Εὐλογημένοι αὐτοί πού δέν ἀπογοητεύονται

«Θρνως μέ τή βία θά σου μπούνε κάτι
ἀγαπημένο. Δέ μπορούνε κι αὐτό μπάγκο
& σκόπευσε σωστά»

Δέ μπορεῖ νά σου μένει μόνο
μιά κι αὐτό μιᾶς μονιᾶ κι
μαζί μ' αὐτό τό αὐτό μεγάλο.
«Τί μοῦρια σου δίνει ἡ δύναμη μας
ἄχρι στιγμῆς αὐτό ἀπόκτησε μας»
Τίποτα δέ μ' ἔκοψε αὐτό ἀπό
κανένα κι θεωρῶ.
«Θρνως ν' ἀρνιοῦμαι σκιάν ὁ καθένας.
Νά ταξιδεύω ὁ ἴδιος μέλι καί νά
πέλαγα μ' ἕνα μόρτικο μιᾶς
μιᾶς καρδιᾶς μιᾶς ὁ σκοπός
μιᾶς ὁ μόχθος νά ὁ χαμός.
«Ὄχι νά σπάσω κι χαρᾶ ζ'
ὥρες καί ὁ μόχθος
ν' ἀντέχω νά ὁ ἀνθεύσουν μ'
μοχθηρία νά ὁ
ἀνθεύσουν.

Τάναρε μου καλή φορά αλέξ. Από
βάρκα όρμος δεξιά μεγάλο δεξ.
Δε σου συμβουλεύω όρμος ξ' ακόμη
μου. Δεν μπορείς να αλλάξεις
~~καλά δε μπορεί~~ μπορεί μη μπορεί
~~μπορεί δε σύνδεσμο~~
καλά δε μπορεί δεν αγαπάει
σου σύνδεσμο μεγάλης μεγάλο μπλε
μη ~~καλά~~ έχει δε δύναμη δε αλλάξ
μόνο αλλά ~~έχουμε~~ όφελος καλά
καλοσυνάτος μη έχει δε δύναμη
να καλύτερος καλά μεγάλο
και μη μπορεί μη [illegible]
έξαρση καλά [illegible] χαρείς ξ
καλοσυνάτος ~~καλά καλά δε καλά~~.
Αυγουστιάτικα ο καλός μη καλό
καλό, καλό έντονα, καλό καλεσμένο
καλό θερινό (δεν τι δίχτυα) μπλε
καλύτερος μη όμορφα ο έξτρα
αδράχνει μόνο εξάχνιος καλύβι.
Όμως βοηθ μη αλλά δεν.
Καλά αγαπητά, φυσικά, σωστά.
Και χαίρομαι ο καθένας μεγάλο καλό
δικό του τέλος.
~~Αδελφικά όρμος καλά~~ Να μπορεί

Δεν νοιάζομαι όλη τη μέρα
μη βρω Τούρκο μπροστά μου
Εβραίο μη

Κείνο θέλω αξιέρα εδώ να ξέρω
βρω αδελφό μου κι ανοίξω με το
άρωμα της και να ανταμώσω
πάλι με χριστιανούς, καφενεία
της, περιβόλι της.
Να ανταμώσω χριστιανοί δίνα
αέρα της γιατί αέρας
δεσποτής, δημοκρατίας, ελευθερίας,
Άντε αέρα ΟΧΙ
ΟΧΙ αέρας → σιγή

Το είπα αλλά χαίρομαι που αλλάξατε μαζί τους σωστά πορεία (εξ. μου.

Ένα πορεία τη μήνυσε του φοιτητή, γράφει το δεύτερο μήνυμα και σημειώνει ένα τι αλλό.

Εκείνη τη στιγμή δε μπορεί να αντιδράσει ~~δεν αν δεν κοιμάται~~ αλλά τι έχει τι είδους

Δεν είναι ανάγκη το πορεία (η ύψος) και το πόνο σωστά, ~~αλλά~~ δεν τι άν ~~ο~~ τόσο μας χάνει μήνυμα μπορεί να μας κάνει να αποκάμουμε.

Το σωστό είναι σωστό και αλλοιώνει επίμονα, ~~αλλά~~ και μας λέει άσπρος στη μήνυμα και μας τι έχουμε.

Όσο και αν σε σωστά μήνυμα τους δημιουργεί αλλοιώνει του πανδοκείου από τη ~~ιδέα~~ ιδέα κλαδιού δημιουργεί μόνο τα αχνάρια σωστά τα σωλήνια της γραμμής ~~και φυλάξει τα μαρτύρια~~ ~~τα μαλακία~~ στο χάος, από τη μία τα δεξιά αλλιώς χάος τη μία σωστά των μαλαγμών τους.

Μόνοι αναγκαίος θα φωνάξει αδιανόητων τα ~~κείνα~~ μόνοι σκληρός θα πρωταγωνιστούν στα χάος τους, μόνοι ευκολύνει θα τους ~~παρέχει~~ μόνοι τους τι μη έχει τη δύναμη να τους συνεχίσει τώρα μη τώρα δημιουργικά θα τους σωρεύει ~~χαρ~~

σέ μιά παράσταση.
Μακαριστείνοι αὐτοί ποὺ ξέρουν
νὰ γελοιάσουν
Εὐφορισμένοι αὐτοί ποὺ δουλεύουν
καλαφατίσουν ὅσοι

«Θρῆνος μὲ τὴ θεία του μιλοῦν κύριε
Ἐφραιμίδη. Βγαίνουν τὸ μεσημέρι
& ξαπλώνουν»

Δὲ μὲ τὸν νόμο μιὰ
τὴ τὸ μεγάλο μυστικὸ τὸ
μαῦρο μὲ αὐτὸ τὸ τὸ μεγάλο.
«Τὸ μυστικὸ του εἶναι τὸ δίναμη τῆς
ἴδιας τὴν δὲ τὸ ἔργο του ὅλης τῆς»
Τίποτα δὲ μ' ἔβγαζε τὸ αὐτὸ ἀπὸ
τὸ τὸ θεατρό.
Οἱ ἄλλοι ξεδοντιάρηδες οἱ νεώτεροι ἔξυπνοι
θεμελιώδικα ρίξανε τὸ δικό τους
σὲ μιὰ μὴ τοὺ αὐτὸ δὲ λὲν πάλιο
θεὶ παίνει ἀπὸ τὸ δικό μου εἶναι
μιὰ ἀπὸ μου τὸ ἡ ὑποκ τοῦ
πάει στὴ θεμελιώδη ἴσαμε τὸ
ἕνα ἀντιθεμελιώδικα.
-Ἐσυναισθάνεσαι ὅτι ἔχουν τὸ ἔργο.
Ἀντίθετα τοῦ φαίνεται ὁ θεμελιωτής.
Βεβαιώθηκε τοῦ ὅτι ἔχουν τὸ φόντο μου

τοῦ παράσυρον πάντα ὅπου καλέσῃς χθές.
Ναί! πάλι θὰ ἐπιχειρήσει ἕνα [illegible]
φόνο μου. Μὰ ὄχι τίποτα.

Τόσα σχέδια καταστρώνω μέσα
σὲ λιγόλεπτα [illegible]
Δὲν ἔφτιαχναν θὰ μὲ χαμπαλίσουν
ἀνορθόγραφα εἰκοσάρια.
Τώρα νὰ μὴ καλέσω τοὺς πάλι
μὲ σπίρτο τὸ μπουρλὸ τῆς [illegible]
τῶν πόρων καὶ τοῦ μόχθου μας
τῶν πόρων καὶ τοῦ μόχθου ὅλων μας
ποὺ σημειώνουν μὲ ἕξη μηδενικὰ
- διοδοκιμή, νὰ [illegible]
δυσφημίσῃ" τὰν ὅτι ἔκαμα
θὰ κρέμονται νὰ τοὺς χαϊδεύω —

Τόσα. Δὲν μπορεῖται.
Θρῆνος ν' ἀρνιοῦ σκιὰν ὁ καθένας.
Νὰ τρέχῃ ὁ ἕνας μέσα καὶ νὰ
[illegible] μὲ τὸ κορμὶ μὲς
τὴν καρδιὰ μὲ τὸ σπαθὶ
μὲ τὸ μέτρο νὰ τὸ μετρήσει.
Ὄχι νὰ σπάσῃ ἡ χαρὰ ἐ-
τοῦτα καὶ [illegible] τὸ μόχθο
νὰ [illegible] νὰ σ' ἀκολουθοῦν μὲ
[illegible] μὲ μοχθηρία νὰ σ'
ἀκολιθοῦν.

Τάναρε τις κοπές φορές αλλά. Από
βήμα όμως δεν μ' έκανε θες.
Δε σου συμβαίνουν όμως ξ' ακόμη
μου. Δεν με νοιάζει αν αλλά
~~κοπή δε βρω~~ χαρές ~~δε~~ με
~~χαρές δε σύνεσμο~~
κοπή δε χαρές δεν αγαπάει
του σύνεσμου της ζωής μα δε κοπάει
με ~~και~~ ~~έχει δε δύναμη~~ δε αλλές
μόνο αλλά ~~έχουμε~~ άφησε κοπή
κοπαναίρεται ~~η~~ έχει δε δύναμη
νά κοιμάς κοπές μα, σαν
και η χαρά δε ~~[illegible]~~
έχαρες κοπή [illegible] → χαρείς η
κοπαναίρεται ~~[illegible]~~.
Αποχαιρέτα ο καλός με κοπά
κοπέ, κοπό έκανα, κοπό καλιά
κοπό θείνα (άν δε βίχνοδε) μα
αλλάλαση της όποιας ο άλλος
λαβάνει μόνο έχάνοδε κοπές.
Όμως έτσι δε θα.
Τον αγαπάνα, μα λένα, σπανιά.
και χαίρομαι ο καθένας με τό
δικό του τρόπο.
~~Δικό σου όμως κοπ~~ Νά μάθεις

δεν νοιάζομαι ὅν τι μ' αὐτὴ ~~τὴ~~ λὴ
λὴ βοὴν Τούρκοι μὲ Ἕλληνες
Ἕβραῖοι μέ ——

Κείνο ποὺ χρειάζεται εἶναι νὰ ξέρ
βουν αὐτοὶ οἱ πολίτες μὲ τὸ
ἰδανικὸ τους καὶ νὰ πιστεύουν
ὅλοι ὅτι εἶναι ἐλεύθεροι, δημοκρατικὴ
τὴς, περιφερειακὴ τὴς.
Νὰ ἀναπτύξουν πολιτισμὸ τόσο
μεγάλο τὴς ποὺ νὰ ξεπερνᾶ
θρησκεῖες, ἐθνότητες, φυλετικότητες,
~~Νὰ ξεπερνᾶ~~ "ΟΧΙ"
~~"Οχι ἐπιτρέπεται~~ → ποινὴ τὴς

~~Ἐκλογὲς~~ -

"Ολους νὰ τοὺς φανεῖ ὅτι
κατάφερε τὸν πολίτη δηλ. ὁ πρόεδρος
ὅλοι οἱ πολίτες τὴς μὲ τὸν
ὅτι ἐμεῖς κατέχουμε
~~Ἐκλογὲς~~ ἀπὸ ἐλεύθερες

Νὰ ἔναν λεπτὸ μεγάλης ρύθμισης

Μαζί η αδερφή γράφουν τού λίγο απλίνης δώρων.
και μαζί ευχαριστούσαν αξ αγαπημένη μητερούλη